

NĀ•VOD NA LEPĀ Ā• PĀ~Ā•Ā TĀ•

ĀšterĀ½, 24 listopad 2009

Tak jsem si - pĀ™i Ā•etbĀ všech tĀ›ch komentĀ™Ā™ o nevĀ›Ā™e apod., vzpomnĀ›la, co jsem kdysi Ā™ekla ve vztek svĕmu drahĕmu: „Hele, ty velice dobĀ™e vĭš, Ā•im mnĀ› naštvat, ale jestlipak stejnĀ› dobĀ™e vĭ&scaro Ā•im mĀ› potĀ›šit, udĀ›lat mi radost?" A napadlo mĀ›: Co kdybyste napsali (je to pĀ™eci tak anonymnĭ, nemusĭte, pokud nechcete, ani uvĀ›dat svĀ›j bĀ›Ā™nĭ nick), co kdybyste napsali, co vĀm osobnĀ› udĀ›lĀ od toho druhĕho dobĀ™e, a o Ā•em vĭsto deset procent vĭte, Ā™e toho svĕho (svou) potĀ›šĭte?

Vĭte, tĀ™eba bychom dali spoleĀ•nĭmi silami dohromady jakĭsi manuĀl vzĀjemnĀ› pĀ™ĭjemnĭch postupĀ™... Ale, prosĭm v nepište takovĕ vĀ›ci, jako „aby na mĀ› byl hodnĭ, aby mĀ› mĀ›l rĀd, aby mi byl vĀ›rnĭ" - neee - buĀ•te konkrĕtnĭ. Dejme tomu tĀ™ebas:

- „Vĭm, Ā™e mĀ›m radost, kdyĀ™ jede s „klukama" na ryby, posedĀ›j tam nejen u vody, ale i v hospĀ™dce a jĀ doma pak moc neremcĀm, Ā™e zase jeden vĭkend v hĀji, Ā™e jsme potĀ™ebovali jet k našim..."
- „KdyĀ™ pĀ™ĭjde z prĀce, tak ho chvĭli nechĀm „vydĭchat" a kdyĀ™ vidĭm, Ā™e mĀ›mizernou nĀladu, tak se s nĀ jen tak letmo, nenĀpadnĀ›, malinko mazlĭm. Ono ho to po chvĭli pĀ™ĭejde, pak mi nĀ›kdy i všechno vyklopĭ, vypovĭdĀ se z toho a nĀ›jak se to všechno zlĕ nakonec uhladĭ. TotĕĀ™ dĀ›lĀ i on mnĀ›, uĀ™ to odkoukal :-))." d@niela